

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 240.051 van 30 november 2017
in de zaak A. 223.838/IX-9187**

In zake: Emma ANNEMANS
woonplaats kiezend te 2050 Antwerpen
Emile Dancolaan 14 bus 305

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Matthias Castelein
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1.1. De vordering, ingesteld op 22 november 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“de beslissing, genomen door verwerende partij op 8 september 2017, betreffende het resultaat van het toelatingsexamen arts en tandarts van 29 augustus 2017, waarin [Emma Annemans] niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts en tandarts van 29 augustus 2017.

[...]

de beslissing, genomen door verwerende partij op 15 september 2017, betreffende het resultaat van het toelatingsexamen arts en tandarts van 29 augustus 2017, waarin [Emma Annemans] opnieuw niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts en tandarts van 29 augustus 2017.

[...]

de beslissing, genomen door verwerende partij op 29 september 2017, betreffende het resultaat van het toelatingsexamen arts en tandarts van 29 augustus 2017, waarin [Emma Annemans] opnieuw niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts en tandarts van 29 augustus 2017.

[...]

[d]e beslissing, genomen door verwerende partij op 31 oktober 2017, waarin zij het intern beroep van [Emma Annemans] tegen haar beslissing van 8 september 2017 en de navolgende beslissingen ongegrond verklaarde.”

1.2. De verzoekende partij vraagt tevens aan de Raad van State “om de verplichting op te leggen aan verwerende partij om op zeer korte termijn, en uiterlijk binnen de 7 dagen vanaf het tussen te komen arrest, een nieuwe beslissing te nemen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2017, om 10.00 uur.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Matthias Castelein, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Vlaamse Regering organiseert telkens vóór de aanvang van het academiejaar tweemaal een toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts. De eerste keer in de periode van 1 tot 15 juli, de tweede keer in de periode

van 25 augustus tot 7 september (artikel II.187, § 2, 1°, van de Codex Hoger Onderwijs en artikel 7, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 ‘houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts’).

Dat toelatingsexamen omvat twee gedeelten: vooreerst ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, namelijk de vakken biologie, fysica, scheikunde en wiskunde, en voorts ‘informatie verwerven en verwerken’ betreffende thema’s die aansluiten bij de beroepspraktijk van artsen of tandartsen (artikel II.187, § 1, van de Codex Hoger Onderwijs).

Om te slagen voor dat examen moet de kandidaat ten minste 10 op 20 punten behalen voor het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, ten minste 10 op 20 punten voor het examengedeelte ‘informatie verwerven en verwerken’ en ten minste 22 op 40 punten voor beide examengedeelten samen (artikel II.187, § 2, 5°, van de Codex Hoger Onderwijs).

De examencommissie past een giscorrectie toe. Een juist antwoord levert één punt op; een fout antwoord levert negatieve punten op (-1/3de punt); geen antwoord levert nul punten op (artikel 37 van het werkingsreglement ‘toelatingsexamen arts en tandarts 2017’).

3.2. Verzoekster neemt op 29 augustus 2017 deel aan het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts.

Met een e-mailbericht van 8 september 2017 deelt de voorzitter van de examencommissie aan verzoekster mee dat haar resultaten voor het examen de volgende zijn: 9,3 op 20 punten voor het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, 17,7 op 20 punten voor het examengedeelte ‘informatie verwerven en verwerken’ en een totaal van 27 op 40 punten. Verzoekster wordt “niet geslaagd” verklaard.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.3. Met een e-mailbericht van 15 september 2017 deelt de voorzitter van de examencommissie aan verzoekster het volgende mee:

“De inzage in het toelatingsexamen arts en tandarts van juli en augustus liep via een online procedure met het oog op openheid en transparantie. Heel wat deelnemers maakten gebruik van het inzagemoment. Alle opmerkingen die zo bij de examencommissie terechtkwamen, werden ter harte genomen.

Daaruit is gebleken dat er voor het augustusexamen een probleem is met vraag 25 van de stilleestekstproef. Bijgevolg heeft de examencommissie in een bijkomende deliberatievergadering op 15 september beslist om deze vraag te neutraliseren. Conform artikel 40 uit het werkingsreglement gebeurt dit door aan alle deelnemers van het augustusexamen het maximale punt voor de geneutraliseerde vraag toe te kennen.

Na het neutraliseren van deze vraag werden je resultaten opnieuw berekend. De examencommissie heeft vastgesteld dat je, na de bijkomende deliberatie, 9,3 punten op 20 behaalde voor het examengedeelte KIW (Kennis en Inzicht in de Wetenschappen), 17,7 punten op 20 voor het examengedeelte IVV (Informatie Verwerven en Verwerken) en 27,0 punten op het totaal van 40.”

Verzoekster blijft “niet geslaagd”.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.4. Met een e-mailbericht van 29 september 2017 laat de voorzitter van de examencommissie aan verzoekster het volgende weten:

“Na de bijkomende deliberatievergadering van 15 september 2017 ontving de examencommissie nog verschillende interne beroepen van deelnemers. De interne beroepsprocedures zijn een laatste belangrijke fase in de kwaliteitscontrole. De examencommissie heeft al deze beroepen inhoudelijk bekeken en ze heeft voor vraag 12 van fysica uit het augustusexamen de interne beroepen gevalideerd op basis van bijkomende inhoudelijke argumenten van kandidaten. De conceptuele situatie die in deze vraag geschetst wordt, bleek immers problematisch te zijn.

Tijdens een bijkomende deliberatievergadering op 29 september 2017 heeft de examencommissie bijgevolg beslist om vraag 12 van fysica uit het augustusexamen te neutraliseren. Conform artikel 40 uit het werkingsreglement gebeurt dit door aan alle deelnemers van het augustusexamen het maximale punt voor de geneutraliseerde vraag toe te kennen.

Na het neutraliseren van deze vraag werden je resultaten opnieuw berekend. De examencommissie heeft vastgesteld dat je, na de bijkomende deliberatie, 9,7 punten op 20 behaalde voor het examengedeelte KIW (Kennis en Inzicht in de Wetenschappen), 17,7 punten op 20 voor het examengedeelte IVV (Informatie Verwerven en Verwerken) en 27,3 punten op het totaal van 40.”

Verzoekster blijft nog steeds “niet geslaagd”.

Dit is de derde bestreden beslissing.

3.5. Nadat verzoekster eerder de examencommissie via e-mail heeft laten weten dat volgens haar sommige op het examen van 29 augustus 2017 gestelde vragen van het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’ “niet aansluiten bij de te kennen leerstof volgens het leerstofoverzicht”, stelt zij met een aangetekende brief van 3 oktober 2017 bij de voorzitter van de examencommissie een beroep in zoals bedoeld in artikel 27 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 ‘houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts’.

Haar beroepschrift luidt als volgt:

“Met dit schrijven wens ik intern beroep aan te tekenen tegen de beslissing dd 8 september 2017 waarin ik niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts & tandarts van 29 augustus 2017.

Twee vragen zijn mijns inziens niet in overeenstemming [...] met de te kennen leerstof zoals opgenomen in het leerstofoverzicht 2017. Derhalve vraag ik om de schrapping ervan.

Het gaat om de vragen 8 en 10 van het leerstofonderdeel biologie.

Deze vragen hebben betrekking op transcriptie en translatie bij prokaryoten. Echter, in het leerstofoverzicht is enkel opgenomen als te kennen: transcriptie en translatie bij eukaryoten.

Overeenkomstig art. 2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 2 februari 2001 houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts, stelt de [examencommissie] de leerstof vast van de vakken natuurkunde, scheikunde, wiskunde en biologie en maakt ze tijdig aan de kandidaten bekend. Deze bekendmaking gebeurt via het leerstofoverzicht, dat deel uitmaakt van de brochure die wordt gepubliceerd op de website www.toelatingsexamenartstandarts.be.

Verder in betreffend artikel 2 wordt nader verklaard hoe deze leerstof vastgesteld kan worden, maar dit neemt niet weg dat de bekendmaking aan de

studenten van de te kennen leerstof moet gebeuren en dat op basis van deze bekendgemaakte leerstof het examen wordt samengesteld.

Ik stel vast dat in het geval van de betwiste vragen, dit artikel werd geschonden.

Schending van dit artikel betekent een schending van juridische en maatschappelijke beginselen.

Ten eerste kaart ik een schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel, één van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Dit houdt onder meer in dat de burger moet kunnen vertrouwen op de openbare diensten en erop moet kunnen rekenen dat zij regels in acht nemen en een standvastig beleid volgen dat de burger niet anders kan opvatten.

Wanneer in de wetgeving en in de reglementen betreffende het toelatingsexamen wordt aangegeven dat de leerstof die voor het toelatingsexamen gekend dient te zijn wordt bekendgemaakt aan de deelnemers, en in het examen vervolgens vragen voorkomen die niet in deze bekendmaking voorkomen, betekent dit dat de burger niet kan steunen op deze wetgeving en reglementen, en dat de burger niet kan steunen op de juridisch vastgelegde bekendmaking.

Ten tweede wens ik u te vragen om de implicaties van het niet eerbiedigen van deze bepalingen te overwegen in het licht van gelijke onderwijskansen. Het bekendmaken van de leerstof heeft als doel dat kandidaten zich kunnen voorbereiden. Voor wie het geluk heeft af te studeren in een richting met 6 of 8 uur wiskunde en uitgebreide wetenschappen, zal deze voorbereiding mogelijk beperkt zijn. Voor wie dit niet het geval is, is de bekendmaking van de leerstof van cruciaal belang. Ook de voorbereidende trajecten georganiseerd door de verschillende universiteiten baseren zich op dit leerstofoverzicht. Kandidaten met een andere studie-achtergrond, kunnen zo, mits de nodige inspanning, eveneens succesvol het toelatingsexamen afleggen.

Wanneer het leerstofoverzicht niet voldoende in acht wordt genomen, is het vooral de groep met een andere studie-achtergrond die hieronder lijdt.

Een belangrijk doel van het leerstofoverzicht is mijns inziens gelijke kansen te creëren voor het examen, ongeacht leeftijd of studieachtergrond. Wie dit leerstofoverzicht voldoende heeft doorgrond, kan slagen. Ik stel vast dat dit nu niet het geval is. Dit schept niet alleen onrechtvaardigheid in het huidige jaar, maar brengt ook onzekerheid met zich mee onder toekomstige studenten over welke leerstof al dan niet gekend moet zijn.

Ik vraag u daarom de beslissing te heroverwegen.”

3.6. Op 31 oktober 2017 verklaart de examencommissie het beroep van verzoekster ongegrond. Haar beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Wat betreft het eerste middel

In uw brief betwist u dat vraag 8 van biologie behoort tot het leerstofoverzicht 2017.

Het leeroverzicht biologie stipuleert volgende elementen:

- ‘De eukaryote cel: bouw en de functie van de celorganellen’ met verdere specificatie ‘vergelijking van de eukaryote cel met de prokaryote cel’.

- ‘Erfelijke informatie in de eukaryote cel’ met als verdere specificatie ‘DNA en eiwitsynthese: transcriptie, translatie’.

Bovendien is genexpressie en transcriptie bij pro- en eukaryoten gebaseerd op dezelfde principes en expressie-eenheid structuur en dit wordt zo ook in het secundair onderwijs aangebracht. Trouwens, genexpressie hoort in het leerstofoverzicht thuis onder eiwitsynthese, zoals dit ook in de leerplannen secundair onderwijs gebeurt.

De combinatie van deze elementen maakt dat vraag 8 van biologie onder de leerstof van biologie valt. Immers, ‘promotor’ is de algemene benaming voor een stukje DNA waarop het RNA polymerase bindt en de transcriptie van een gen wordt geïnitieerd, zowel bij eukaryoten, als prokaryoten. De eukaryote poly-adenine-staart uit bewering 2 van vraag 8 valt onder het stuk over genexpressie/eiwitsynthese. Kortom, er is geen incompatibiliteit tussen vraag 8 van biologie in het augustusexamen en het leerstofoverzicht 2017.

De commissie verklaart dit middel ongegrond.

Wat betreft het tweede middel

In uw brief betwist u dat vraag 10 van biologie behoort tot het leerstofoverzicht 2017.

Het leeroverzicht biologie stipuleert volgende elementen:

- ‘De eukaryote cel: bouw en de functie van de celorganellen’ met verdere specificatie ‘vergelijking van de eukaryote cel met de prokaryote cel’.
- ‘Erfelijke informatie in de eukaryote cel’ met als verdere specificatie ‘DNA en eiwitsynthese: transcriptie, translatie’.

Genexpressie, regulatie en transcriptie bij pro- en eukaryoten wordt in deze context wel degelijk behandeld in het secundair onderwijs. Trouwens, genexpressie hoort in het leerstofoverzicht thuis onder eiwitsynthese, zoals dit ook in de leerplannen secundair onderwijs gebeurt.

De commissie verklaart dit middel ongegrond.

Conclusie:

De commissie verklaart het beroep ongegrond.”

Dit is de vierde bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Alleen bestuurlijke beslissingen die in laatste aanleg zijn genomen, kunnen het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing, al dan niet bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij de Raad van State.

5.1. De beslissing van de examencommissie van 8 september 2017 waarbij verzoekster niet-geslaagd wordt verklaard voor het toelatingsexamen van

29 augustus 2017, lijkt niet als een dergelijke beslissing te mogen worden beschouwd, aangezien de examencommissie tijdens een bijkomende deliberatie op 15 september 2017, nadat werd besloten één examenvraag te neutraliseren, het resultaat van de niet-geslaagden, onder wie verzoekster, op het examen opnieuw heeft beoordeeld en daarbij andermaal tot de bevinding is gekomen dat verzoekster niet geslaagd is voor het examen.

De tweede bestreden beslissing is op het eerste gezicht in de plaats gekomen van de eerste bestreden beslissing.

In de huidige stand van de rechtspleging wordt dan ook vastgesteld, zo nodig ambtshalve, dat de vordering niet ontvankelijk is voor zover ze gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

5.2. Ook de beslissing van de examencommissie van 15 september 2017 lijkt geen in laatste aanleg genomen beslissing te zijn, aangezien de examencommissie op 29 september 2017 tijdens een tweede bijkomende deliberatie, nadat andermaal werd besloten een examenvraag niet in aanmerking te nemen, het resultaat van de niet-geslaagden, onder wie nog steeds verzoekster, op het examen opnieuw heeft beoordeeld, aanpassingen heeft aangebracht aan de toegekende punten en daarbij opnieuw tot de bevinding is gekomen dat verzoekster niet geslaagd is voor het examen.

De derde bestreden beslissing is op het eerste gezicht in de plaats gekomen van de tweede bestreden beslissing.

In de huidige stand van de rechtspleging wordt dan ook vastgesteld, zo nodig ambtshalve, dat de vordering niet ontvankelijk is voor zover ze gericht is tegen de tweede bestreden beslissing.

5.3.1. De derde bestreden beslissing lijkt evenmin een definitieve beslissing te zijn.

Artikel 27 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 ‘houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts’ bepaalt immers:

“Materiële vergissingen of onregelmatigheden die de geldigheid van de beslissingen van de examencommissie in het gedrang kunnen brengen, moeten binnen de dertig kalenderdagen na de verzendingsdatum van de individuele uitslagen aan de voorzitter aangetekend meegedeeld worden. Binnen de dertig kalenderdagen na ontvangst van een dergelijke mededeling, roept de voorzitter de examencommissie in een buitengewone vergadering bijeen. De examencommissie kan geldig beslissen over de te nemen maatregelen indien ten minste vijf stemgerechtigde leden aanwezig zijn, de voorzitter inbegrepen.”

Deze bepaling organiseert aldus een administratieve beroepsmogelijkheid tegen de beslissingen van de examencommissie, onder meer wanneer onregelmatigheden worden aangevoerd die de geldigheid van de beslissingen van de examencommissie in het gedrang kunnen brengen.

Deze administratieve beroepsmogelijkheid moet worden uitgeput vooraleer een ontvankelijk beroep bij de Raad van State kan worden ingesteld.

5.3.2. Dat beroep heeft verzoekster op 3 oktober 2017 ingesteld. Het heeft geleid tot de beslissing van de examencommissie van 31 oktober 2017, de vierde bestreden beslissing. Deze laatste beslissing heeft, zo lijkt, op haar beurt de beslissing van de examencommissie van 29 september 2017 opgeslorpt en is in de plaats ervan gekomen.

In de huidige stand van de rechtspleging wordt ook ten aanzien van de derde bestreden beslissing vastgesteld, zo nodig ambtshalve, dat ze niet ontvankelijk wordt bestreden.

6. Vooralsnog wordt aangenomen dat alleen de beslissing van de examencommissie van 31 oktober 2017 als een definitieve, in laatste aanleg genomen beslissing te beschouwen valt.

De vordering is derhalve slechts ontvankelijk in de mate dat ze gericht is tegen de vierde bestreden beslissing.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 ‘houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts’.

Zij betoogt dat deze bepaling de examencommissie ertoe verplicht de leerstof van de vakken natuurkunde, scheikunde, wiskunde en biologie bekend te maken die voor het toelatingsexamen gekend moet zijn. De examencommissie heeft dit ook gedaan, maar zij is bij het examen van 29 augustus 2017 van het bekendgemaakte leerstofoverzicht afgeweken.

Verzoekster stelt dat uit het leerstofoverzicht, zoals het werd bekendgemaakt op de officiële webpagina van het toelatingsexamen, blijkt dat het

leerstofonderdeel “DNA en eiwitsynthese: transcriptie, translatie” alleen voor de ‘eukaryote cel’ gekend moest zijn. Volgens verzoekster blijkt uit niets dat dit onderdeel ook met betrekking tot de ‘prokaryote cel’ te kennen was. Zij doet gelden dat de vragen 8 en 10 van het onderdeel ‘biologie’ betrekking hebben op eiwitsynthese bij ‘prokaryoten’, zodat het onderwerp van deze vragen buiten het leerstofoverzicht valt.

Beoordeling

9. Verzoekster is van oordeel dat de vragen 8 en 10 (blauwe versie) van het onderdeel ‘biologie’ van het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’ van het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts van 29 augustus 2017 buiten de te kennen leerstof vallen en bijgevolg door de examencommissie ten onrechte in aanmerking zijn genomen bij het vaststellen van haar examenresultaat.

10. Vraag 8 van het onderdeel ‘biologie’ luidt als volgt:

“Welke van de volgende beweringen is juist?

Bewering 1: bij prokaryoten wordt de promotor van een gen mee afgeschreven en maakt deel uit van het eiwit.

Bewering 2: bij eukaryoten wordt aan het 3’ uiteinde van het mRNA een reeks van adenine nucleotiden gehecht.

<A> Alleen bewering 1 is juist.

 Alleen bewering 2 is juist.

<C> Beweringen 1 en 2 zijn juist.

<D> Beweringen 1 en 2 zijn niet juist.”

Vraag 10 van het onderdeel ‘biologie’ luidt als volgt:

“Over de negatieve genregulatie in *E. coli* worden 2 beweringen gedaan.

Welke beweringen zijn juist?

Bewering 1: transcriptie kan doorgaan wanneer een repressor en een inductor aan elkaar binden.

Bewering 2: transcriptie kan niet doorgaan wanneer een corepressor bindt op zijn repressor.

<A> Alleen bewering 1 is juist.

- Alleen bewering 2 is juist.
- <C> Beide beweringen zijn juist.
- <D> Beide beweringen zijn onjuist.”

11. In haar beroepschrift van 3 oktober 2017 bij de examencommissie heeft verzoekster doen gelden:

“Deze vragen hebben betrekking op transcriptie en translatie bij prokaryoten. Echter, in het leerstofoverzicht is enkel opgenomen als te kennen: transcriptie en translatie bij eukaryoten.”

12. Met haar antwoord daarop in de vierde bestreden beslissing gaat de examencommissie ervan uit dat de vragen 8 en 10 van het onderdeel ‘biologie’ wel degelijk binnen het leerstofoverzicht vallen, omdat de problematiek die in beide vragen aan bod komt, bij pro- en eukaryoten “gebaseerd [is] op dezelfde principes” en dat die kennis bij de kandidaat aanwezig moet zijn, omdat ook de “vergelijking van de eukaryote cel met de prokaryote cel”, onder meer op het vlak van de “functie van de celorganellen”, in het leerstofoverzicht is opgenomen.

13. De Raad van State mag als wettigheidsrechter niet in de plaats treden van de examencommissie. Zo mag hij, onder meer, niet in de plaats van de examencommissie oordelen dat bepaalde vragen al dan niet in het examen mogen worden opgenomen. Hij mag enkel nagaan of de examencommissie, binnen de grenzen van haar ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid, op dat vlak regelmatig en binnen de grenzen van de redelijkheid heeft beslist.

Voorts lijkt vooralsnog te moeten worden uitgegaan van het vermoeden van deskundigheid van de examencommissie. Dit impliceert op het eerste gezicht dat, tot bewijs van het tegendeel, moet worden aangenomen dat de examenvragen op een zorgvuldige wijze zijn opgesteld, onder meer doordat ze betrekking hebben op de te kennen leerstof.

Wil verzoekster het voormelde vermoeden weerleggen, dan dient zij daartoe heel precieze en concrete gegevens en argumenten aan te brengen.

‡DALRPFJFE-BDBIEFV‡

14. In de huidige stand van de rechtspleging mag de Raad van State alleen rekening houden met hetgeen verzoekster in dit verband in haar inleidend verzoekschrift heeft aangevoerd. Hij mag geen acht slaan op het gedetailleerde betoog van verzoekster ter terechtzitting in de mate dat dit betoog de uiteenzetting van het verzoekschrift te buiten is gegaan, met verwijzing naar stukken die niet bij het verzoekschrift werden gevoegd. In zoverre heeft immers de verwerende partij er zich in haar nota niet tegen kunnen verweren en heeft dat betoog ook geen voorwerp uitgemaakt van het onderzoek door het auditoraat.

15. Verzoekster brengt in haar inleidend verzoekschrift tegen het hiervóór *sub* 12 vermelde standpunt van de examencommissie slechts in dat “[d]e vergelijking tussen de eukaryote cel en de prokaryote cel [...] nergens [wordt] vermeld als leerstof met betrekking tot het complexe proces van eiwitsynthese”, dat “[e]iwitsynthese is opgenomen onder volgende hoofding in het leerstofoverzicht: ‘Erfelijke informatie in de eukaryote cel’” en dat “[e]en vergelijking met de prokaryote cel [...] niet [is] opgenomen onder dit onderdeel van het leerstofoverzicht”.

16. Met die uiteenzetting ontkracht verzoekster op het eerste gezicht evenwel niet het standpunt van de examencommissie dat de vragen wél kaderen in het leerstofoverzicht op grond van een combinatie van verschillende elementen van de leerstof ‘biologie’. Immers, verzoekster houdt weliswaar voor dat “eiwitsynthese bij prokaryoten” niet uitdrukkelijk in het leerstofoverzicht is opgenomen, maar maakt op het eerste gezicht niet aannemelijk dat zij op grond van het onderdeel “vergelijking van de eukaryote cel met de prokaryote cel” niet ervan op de hoogte moest zijn, zoals de examencommissie heeft geoordeeld, dat de problematiek die in de beide vragen aan bod komt “bij pro- en eukaryoten gebaseerd [is] op dezelfde principes”.

Verzoekster weerlegt met andere woorden niet de argumentatie van de examencommissie in de vierde bestreden beslissing die gesteund is op de aangegeven “combinatie van [...] elementen” van het leerstofoverzicht.

17. In de huidige stand van de rechtspleging overtuigt verzoekster er dan ook niet van dat de vierde bestreden beslissing van de examencommissie de vragen 8 en 10 van het onderdeel ‘biologie’ (blauwe versie) van het examendeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’ van het toelatingsexamen van 29 augustus 2017 ten onrechte heeft gerekend tot de leerstof die in het door de examencommissie bekendgemaakte leerstofoverzicht is vermeld.

18. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

19. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel.

Zij ontwikkelt dit middel in haar inleidend verzoekschrift als volgt:

“Door het leerstofoverzicht 2017 op de manier op te stellen zoals nu gebeurt is, heeft de examencommissie de studenten niet duidelijk aangegeven dat de leerstof ‘eiwitsynthese bij prokaryoten’ gekend zou moeten zijn. Zij heeft de indruk gewekt dat deze leerstof enkel te kennen was voor eukaryoten. Als de examencommissie de leerstof ‘eiwitsynthese bij prokaryoten’ als leerstof voor het examen had willen vaststellen, dan had zij dit ondubbelzinnig kunnen verklaren door de hoofding van het onderdeel ‘Erfelijke informatie in de eukaryote cel’ aan te passen om ook prokaryoten te omvatten. De student kon er redelijkerwijs niet van uit gaan dat de examencommissie vragen zou opnemen m.b.t. [e]iwitsynthese bij prokaryoten.

Het leerstofoverzicht 2017 is dan ook niet opgesteld volgens het rechtszekerheidsbeginsel, namelijk op een wijze waardoor de burger precies weet waar hij aan toe is of wat de overheid van hem verlangt.”

Beoordeling

20. Bij de beoordeling van het eerste middel werd reeds op het eerste gezicht vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat de vragen 8 en 10 van het

onderdeel ‘biologie’ (blauwe versie) leerstof betreffen die niet in het door de examencommissie bekendgemaakte leerstofoverzicht is terug te vinden.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat wanneer, zoals in dit geval, een “combinatie van [...] elementen” van het leerstofoverzicht de oplossing van welbepaalde vragen mogelijk maakt en die vragen aldus passen in het leerstofoverzicht, op de examencommissie de verplichting rust om dit ook nog eens uitdrukkelijk in het leerstofoverzicht op te nemen of uit te leggen.

21. Het tweede middel is evenmin ernstig.

VII. Slotsom

22. Aangezien verzoekster geen ernstig middel aanvoert, is er niet voldaan aan alvast één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden ingewilligd.

Wat voorafgaat moet leiden tot de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

23. Om dezelfde reden moet de gevorderde voorlopige maatregel worden verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 november 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys